

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई सबै खजानाहरूबाट मालामाल बनाउन, तिमी केवल ईश्वरीय मतमा चल, राम्रोसँग पुरुषार्थ गरेर वर्सा लेऊ, मायासँग हार नखाऊ।”

प्रश्न:- ईश्वरीय मत, दैवी मत र मनुष्य मतमा कुनचाहिँ मुख्य अन्तर छ?

उत्तर:- ईश्वरीय मतबाट तिमी बच्चाहरू फर्केर आफ्नो घर जान्छौ फेरि नयाँ दुनियाँमा उच्च पद पाउँछौ। दैवी मतबाट तिमी सदा सुखी रहन्छौ किनकि त्यो पनि बाबाद्वारा यस समयको मिलेको मत हो। तर पनि झर्न त तल नै झर्छौ। मनुष्य मतले दुःखी बनाउँछ। ईश्वरीय मतमा चलनको लागि सबैभन्दा पहिला पढाउनेवाला बाबामा पूरा निश्चय हुनुपर्छ।

ओम् शान्ति। बाबाले अर्थ त सम्झाउनु भएको छ, म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ। जब ओम् शान्ति भनिन्छ भने आत्मालाई आफ्नो घरको याद आउँछ। म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ। फेरि जब कर्मेन्द्रियहरू मिल्छ तब बोल्छ। पहिला सानो शरीर हुन्छ फेरि ठूलो हुन्छ। अब परमपिता परमात्मा त हुनुहुन्छ निराकार। उहाँलाई पनि रथ चाहियो बोल्नको लागि। जसरी तिमी आत्माहरू परमधाममा रहनेवाला हो, यहाँ आएर टकी बन्छौ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- मैले तिमीहरूलाई ज्ञान दिनको लागि टकी बनेको छु। बाबा आफ्नो र रचनाको आदि, मध्य, अन्तको परिचय दिनुहुन्छ। यो हो रूहानी पढाइ, उनीहरूको हो जिस्मानी पढाइ। उनीहरू आफूलाई शरीर सम्झन्छन्। हामी आत्मा यी कानद्वारा सुन्छौ, यस्तो कसैले पनि भन्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा हुनुहुन्छ पतित-पावन, म कसरी आउँछु भनेर उहाँले नै आएर सम्झाउनु हुन्छ। तिमीहरू जस्तो म गर्भमा आउँदिन। म यिनमा प्रवेश गर्छु। फेरि कुनै प्रश्न नै उठ्दैन। यो रथ हो। यिनलाई माता पनि भनिन्छ। सबैभन्दा ठूलो नदी ब्रह्म पुत्रा हो। यो सबैभन्दा ठूलो नदी हो। पानीको त कुरा होइन। यो हो महानदी अर्थात् सबैभन्दा ठूलो ज्ञान नदी हो। बाबा आत्माहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- म तिमी पिता हुँ। जसरी तिमीहरूले कुरा गर्छौ, म पनि कुरा गर्छु। मेरो पार्ट त सबैभन्दा पछि छ। जब तिमी बिल्कुल पतित बन्छौ तब तिमीलाई पावन बनाउनको लागि आउँछु। यी लक्ष्मी-नारायणलाई यस्तो बनाउनेवाला को? केवल ईश्वर बाहेक अरु कसैको लागि भन्न सक्दैनन्। बेहदका बाबाले नै स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ नि। बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँले भन्नुहुन्छ- म यस मनुष्य सृष्टिको चैतन्य बीज हुँ। मैले आदि, मध्य, अन्तलाई जान्छु। म सत्य हुँ, चैतन्य बीजरूप हुँ, यस सृष्टिरूपी वृक्षको ममा ज्ञान छ। यसलाई सृष्टि चक्र अथवा ड्रामा भनिन्छ। यो घुमि नै रहन्छ। त्यो हृदको ड्रामा २ घण्टा चल्छ। यसको रील ५ हजार वर्षको छ। जुन-जुन समय पास हुँदै जान्छ, ५ हजार वर्षबाट कम हुँदै जान्छ। तिमीलाई थाहा छ- पहिला हामी देवी-देवता थियौं फेरि बिस्तारै-बिस्तारै हामी क्षत्रिय कुलमा आयौं। यी सारा रहस्य बुद्धिमा छ नि। त यो स्मरण गर्दै रहनु पर्छ। हामी सुरु-सुरुमा पार्ट खेल्न आउँदा हामी नै देवी-देवता थियौं। १२५० वर्ष राज्य गर्यौं। समय त पास हुँदै जान्छ नि। लाखौं वर्षको त कुरै होइन। लाखौं वर्षको त कसैले चिन्तन गर्न पनि सक्दैनन्।

तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी यस्ता देवी-देवता थियौं। फेरि पार्ट बजाउँदै, वर्ष-वर्ष पास गर्दै-गर्दै अहिले कतिका वर्ष पास गरिसक्यौ। बिस्तारै-बिस्तारै सुख कम हुँदै जान्छ। हरेक चीज सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो हुन्छ। पुरानो अवश्य हुन्छ। यो फेरि हो बेहदको कुरा। यी सबै कुरा राम्रोसँग बुद्धिमा धारण गरेर फेरि अरूलाई सम्झाउनु छ। सबै त एकनाश हुँदैनन्। अवश्य भिन्न-भिन्न तरिकाबाट सम्झाउँछौ होला। चक्र सम्झाउन सबैभन्दा सजिलो छ। ड्रामा र कल्प-वृक्ष दुवै मुख्य चित्र हुन्। कल्प वृक्ष नाम छ नि। कल्पको आयु कति वर्षको छ, यो कसैले पनि जानेका छैनन्। मनुष्यहरूका अनेक मत छन्। कसैले के भन्छन्, कसैले के भन्छन्। अहिले तिमीले अनेक मनुष्य मतलाई पनि बुझेका छौ र एक ईश्वरीय मतलाई पनि बुझेका छौ। कति फरक छ। ईश्वरीय मतबाट तिमीलाई फेरि नयाँ दुनियाँमा जानु छ, अरु कसैको पनि मतबाट, दैवी मत वा मनुष्य मतबाट फर्केर जान सक्दैनौ। दैवी मतबाट तिमी उत्रिदै आउँछौ किनकि कला कम हुँदै जान्छ। आसुरी मतबाट पनि उत्रिन्छौ। तर दैवी मतबाट सुख हुन्छ, आसुरी मतमा दुःख छ। दैवी मत पनि यस समय बाबाले दिनु भएको हो। त्यसैले तिमी सुखी रहन्छौ। बेहदका बाबा कति टाढाबाट आउनु हुन्छ। मनुष्य कमाउनको लागि बाहिर जान्छन्। जब धेरै धन जम्मा हुन्छ अनि फेरि आउँछन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ म तिमी बच्चाहरूको लागि धेरै खजाना लिएर आउँछु किनकि जान्छु तिमीलाई

धेरै माल दिएको थिएँ। त्यो सबै तिमीले गुमायौ। तिमीसँग नै कुरा गर्छु जसले प्राक्विकलमा गुमाएका छन्। ५ हजार वर्षको कुरा तिमीलाई याद छ नि। भन्छन्- हो बाबा, ५ हजार वर्ष पहिला हजुरसँग भेटिएका थियौं, हजुरले वर्सा दिनुभएको थियो। अब तिमीलाई स्मृति आएको छ वास्तवमा बेहदका बाबाद्वारा बेहदको वर्सा लिएका थियौं। बाबा, हजुरबाट नयाँ दुनियाँको राजाईको वर्सा लिएका थियौं। ठीक छ, फेरि पुरुषार्थ गर। यस्तो नभन- बाबा मायाको भूतले हामीलाई हराइदियो। देह-अभिमानि भएपछि नै तिमी मायासँग हाँछौं, त्यसैले लोभ गर्यौं, घुस खायौ। लाचारीको कुरा अर्कै हो। बाबालाई थाहा छ- लोभ विना पेट पूजा हुँदैन, हर्जा छैन। ठीक छ, खाऊ तर कहीं फँसेर नमर्नु, फेरि तिमीलाई नै दुःख हुन्छ। पैसा मिल्छ खुशी भएर खान्छौं, कहीं पुलिसले पक्रेमा जेलमा जानुपर्छ। यस्तो काम नगर, त्यसको फेरि जिम्मेवार म छैन। पाप गर्छन् भने त जेलमा जान्छन्। त्यहाँ त जेल आदि हुँदैन। ड्रामाको प्लान अनुसार जुन कल्प पहिला तिमीलाई वर्सा मिलेको छ, २१ जन्मको लागि त्यसैगरी फेरि लिन्छौ। सारा राजधानी बन्छ। गरिब प्रजा, धनवान प्रजा। तर त्यहाँ दुःख हुँदैन। यो बाबा ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ। सबै समान त बन्न सक्दैनन्। सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राजाईमा सबै चाहियो नि। बच्चाहरूले जानेका छन्- कसरी बाबाले हामीलाई विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ। फेरि हामी उत्रिन्छौं। स्मृतिमा आयो नि। स्कुलमा पढाइ स्मृतिमा रहन्छ नि। यहाँ पनि बाबा स्मृति दिलाउनु हुन्छ। यो रूहानी पढाइ सारा दुनियाँमा अरु कसैले पढाउन सक्दैनन्। गीतामा पनि लेखिएको छ मनमनाभव। यसलाई महामन्त्र, वशीकरण मन्त्र भन्छन् अर्थात् मायामाथि जित पाउने मन्त्र। माया जीते जगतजीत। माया ५ विकारलाई भनिन्छ। रावणको चित्र बिल्कुल क्लीयर छ- ५ विकार स्त्रीमा, ५ विकार पुरुषमा। यसबाट गधा बन्छन्। त्यसैले माथि गधाको शिर दिन्छन्। अहिले तिमीले जानेका छौ- ज्ञान विना हामी पनि यस्तै थियौं। बाबा कति रमणिक तरिकाबाट बसेर पढाउनु हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सुप्रिम टिचर। उहाँबाट हामी जे पढ्छौं त्यो फेरि अरूलाई सुनाउँछौं। पहिला त पढाउनेवालामा निश्चय गर्नुपर्छ। भन, बाबाले हामीलाई यो सम्झाउनु भएको छ, अब मानौं या नमानौं। उहाँ बेहदका बाबा त हुनुहुन्छ नि। श्रीमतले नै श्रेष्ठ बनाउँछ। श्रेष्ठ नयाँ दुनियाँ पनि अवश्य चाहिन्छ नि।

अहिले तिमीले सम्झन्छौ- हामी फोहोरी दुनियाँमा बसेका छौं। अरु कसैले बुझ्न सक्दैन। त्यहाँ हामी बहिश्त स्वर्गमा सदा सुखी रहन्छौं। यहाँ नर्कमा कति दुःखी छन्। यसलाई नर्क भन वा विषय वैतरणी नदी भन, पुरानो दुनियाँ घिनलाग्दो छ। अहिले तिमी महसुस गर्छौ- कहाँ सत्ययुग स्वर्ग, कहाँ कलियुग नर्क! स्वर्गलाई भनिन्छ संसारको आशयचर्य। त्रेतालाई पनि भनिदैन। यहाँ यस गन्दा दुनियाँमा बस्न मानिसहरूलाई कति खुशी हुन्छ। बिष्टाको कीरालाई कुमालकोटीले भुँ-भुँ गरेर आफू समान बनाउँछ। तिमी पनि फोहोरमा परेका थियौं। म आएर भुँ-भुँ गरेर तिमीलाई कीराबाट अर्थात् शत्रुबाट ब्राह्मण बनाएको छु। अब तिमी डबल शिरताज बन्छौ भने कति खुशी रहनु पर्छ। पुरुषार्थ पनि पूरा गर्नुपर्छ। बेहदका बाबाले ज्ञान त धेरै सहज दिनुहुन्छ। दिलमा लाग्छ पनि, बाबाले सत्य-सत्य भन्नुहुन्छ। यस समय सबै मायाको दलदलमा फँसेका छन्। बाहिरको आडम्बर कति छ? बाबा सम्झाउनु हुन्छ- म आएर तिमीलाई दलदलबाट बचाउँछु, स्वर्गमा लैजान्छु। स्वर्गको नाम सुनेका छौ। अहिले स्वर्ग त छँदै छैन। केवल यो चित्र छ। यी स्वर्गको मालिक कति धनवान थिए। भक्ति मार्गमा हुन त सधैं मन्दिरहरूमा जान्थ्यौ, तर यो ज्ञान केही पनि थिएन। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- भारतवर्षमा यो आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। यिनीहरूको राज्य कहिले थियो, यो कसैलाई थाहा छैन। देवी-देवता धर्मको बदलामा अब फेरि हिन्दु-हिन्दु भनिरहन्छन्। सुरुमा हिन्दु महासभाका प्रेसिडेन्ट आएका थिए। भने- हामी विकारी असुर हौं, आफूलाई देवता कसरी कहलाउने? मैले भने- ठीक छ, आउनुहोस् अनि तपाईंलाई सम्झाउँला। देवी-देवता धर्मको स्थापना फेरि भइरहेछ। हामी तपाईंलाई स्वर्गको मालिक बनाइदिन्छौं। बसेर सिक्नुहोस्। उनले भने- दादाजी फुर्सत कहाँ? फुर्सत छैन भने फेरि देवता कसरी बन्ने! यो पढाइ हो नि। बिचराको तुकदिरमा थिएन। मरे। यस्तो पनि भनिदैन, ऊ कुनै प्रजामा आउने छ। होइन, त्यसै आएका थिए, सुनेका थिए यहाँ पवित्रताको ज्ञान मिल्छ। तर सत्ययुगमा त आउन सक्दैनन्। फेरि पनि हिन्दु धर्ममा नै आउँछन्।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- माया धेरै प्रबल छ। कुनै न कुनै गल्ती गराइरहन्छ। कहिलेकाहीँ कुनै उल्टो-सुल्टो पाप भयो भने बाबालाई सच्चा दिलले सुनाउनु छ। रावणको दुनियाँमा पाप त भइ नै रहन्छ। भन्छन्- हामी जन्म-जन्मान्तरका पापी हौं। यो कसले भन्यो? आत्माले भन्छ- बाबाको अगाडि या देवताहरूको अगाडि। अहिले तिमीले महसुस गर्छौ, वास्तवमा हामी जन्म-जन्मान्तरका पापी थियौं। रावण राज्यमा पाप अवश्य गर्यौं। अनेक जन्महरूको पाप त वर्णन गर्न सक्दैनौ। यस जन्मको वर्णन गर्न सक्छौ। त्यो सुनायौ भने पनि हल्का हुन्छ।

सर्जनको अगाडि बिमारी सुनाउनु छ- फलानोलाई पिटें, चोरी गरें...। यो सुनाउनमा लज्जा आउँदैन, विकारको कुरा सुनाउनमा लज्जा आउँछ। सर्जनसँग लाज माने भने बिमारी छुट्छ कसरी? फेरि भित्र दिल खाइरहन्छ, बाबालाई याद गर्न सक्दैनौं। सत्य सुनायो भने याद गर्न सक्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- म सर्जनले तिम्रो कति दवाई गर्छु। तिम्रो काया सदा कञ्चन रहन्छ। सर्जनलाई बताउनाले हल्का हुन्छ। कसै-कसैले आफै लेखेर दिन्छन्- बाबा हामीले जन्म-जन्मान्तर पाप गर्यौं। पाप आत्माहरूको दुनियाँमा पापात्मा नै बन्यौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमिले पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन। सच्चा सद्गुरु, अकालमूर्त हुनुहुन्छ बाबा, उहाँ कहिल्यै पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। उनीहरूले अकाल तख्त नाम राखेका छन् तर अर्थ बुझ्दैनन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- आत्माको यो तख्त हो। सुहाउँछ पनि यहाँ नै, तिलक पनि यहाँ (भृकुटीमा) लगाउँछन्। वास्तवमा तिलक एकदम बिन्दी जस्तै दिन्थे। अहिले तिमिले आफूलाई आफैले तिलक दिनु छ। बाबालाई याद गर्दै गर। जसले धेरै सेवा गर्छ, बडा महाराजा बन्छ। नयाँ दुनियाँमा, पुरानो दुनियाँको पढाइ कहाँ पढ्नु छ र! यति उच्च पढाइमा फेरि ध्यान दिनुपर्छ। यहाँ बस्दा कसैको बुद्धियोग राम्रो रहन्छ, कसैको कहाँ-कहाँ जान्छ। कसैले १० मिनेट लेख्छन्, कसैले १५ मिनेट लेख्छन्। जसको चोर्ट राम्रो हुन्छ उसलाई नशा चढ्छ- बाबा यति समय म हजुरको यादमा रहें। १५ मिनेट भन्दा बढी त कसैले लेख्न सक्दैनन्। बुद्धि यता-उता भाग्छ। यदि सबै एकरस भए त फेरि कर्मातीत अवस्था हुने थियो। बाबा कति मीठा-मीठा लवली कुरा सुनाउनु हुन्छ। यस्तो त कुनै गुरुले सिकाएनन्। गुरुबाट केवल एकले कहाँ सिक्छ र! गुरुसँग त हजारौंले सिक्छन् नि। सद्गुरुसँग तिम्रो कति सिक्छौं। यो हो मायालाई वश गर्ने मन्त्र। माया ५ विकारलाई भनिन्छ। धनलाई सम्पत्ति भनिन्छ। लक्ष्मी-नारायणको लागि भनिन्छ- यिनीहरूसँग धेरै सम्पत्ति हुन्छ। लक्ष्मी-नारायणलाई कहिल्यै माता-पिता भनिदैन। आदि देव, आदि देवीलाई जगत पिता, जगत अम्बा भन्छन्, यिनलाई होइन। यी स्वर्गको मालिक हुन्। अविनाशी ज्ञान धन लिएर हामी यति धनवान बनेका हौं। अम्बाको पासमा अनेक आशा लिएर जान्छन्। लक्ष्मीको पास केवल धनको लागि जान्छन्, अरु केही होइन। त्यसैले ठूलो को भयो? यो कसैलाई थाहा छैन, अम्बाबाट के मिल्छ? लक्ष्मीबाट के मिल्छ? लक्ष्मीसँग केवल धन माग्छन्। अम्बाबाट तिम्रीलाई सबैथोक मिल्छ। अम्बाको नाम धेरै छ किनकि माताहरूलाई दुःख पनि धेरै सहन गर्नु परेको छ। त्यसैले माताहरूको नाम बढी हुन्छ। ठीक छ, फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ- बाबालाई याद गर तब पावन बन्छौं। चक्रलाई याद गर, दैवी गुण धारण गर। धेरैलाई आफू समान बनाऊ। गड फादरको तिम्रो विद्यार्थी हौं। कल्प पहिला पनि बनेका थियौं फेरि अब पनि त्यही लक्ष्य छ। यो हो सत्य नरबाट नारायण बन्ने कथा। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो बिमारी सर्जनसँग कहिल्यै पनि लुकाउनु हुँदैन। मायाको भूतहरूबाट स्वयंलाई बचाउनु छ। आफूलाई राजतिलक दिनको लागि सेवा अवश्य गर्नु छ।

२) स्वयंलाई अविनाशी ज्ञान धनबाट धनवान बनाउनु छ। अब पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन। पढाइमा पूरा-पूरा ध्यान दिनु छ।

वरदान:- गीताको पाठ पढ्ने र पढाउने नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप भव गीता ज्ञानको पहिलो पाठ हो- अशरीरी आत्मा बन्नु र अन्तिम पाठ हो नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप बन्नु। पहिलो पाठ हो विधि र अन्तिम पाठ हो विधिको सिद्धि। त्यसैले हर समय पहिला स्वयं यो पाठ पढ, फेरि अरूलाई पढाऊ। यस्तो श्रेष्ठ कर्म गरेर देखाऊ जुन तिम्रो श्रेष्ठ कर्मलाई देखेर अनेक आत्माहरू श्रेष्ठ कर्म गरेर आफ्नो भाग्यको रेखा श्रेष्ठ बनाउन सक्नु।

स्लोगन:- परमात्म-स्नेहमा डुबिरहेमा मेहनतबाट मुक्त हुनेछौं।